

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: J.K.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 1. 6. 2018, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí
žalované č. j. R-17.4.2018-43/X ze dne 17. 4. 2018, o odnětí invalidního důchodu

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 1. 6. 2018 č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 17. 4. 2018, kterým žalobci v souladu s ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém

Shodu s prvopisem potvrzuje

pojištění, ve znění pozdějších předpisů, odňala od 12. 5. 2018 invalidní důchod, neboť žalobce podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Nový Jičín ze dne 29. 3. 2018 již není invalidní. Podle tohoto posudku poklesla jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 20%. Při svém rozhodování žalovaná vycházela z posudku o invaliditě vypracovaného Českou správou sociálního zabezpečení ze dne 25. 5. 2018, podle kterého je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které lékař České správy sociálního zabezpečení stanovil míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 20%. S ohledem na to, že žalobce je omezen ve schopnosti využívat dosažené vzdělání, skutečnosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti, resp. na schopnost rekvalifikace, byla tato hodnota zvýšena o 10 procentních bodů podle ust. § 3 odst. 2 citované vyhlášky a činí tak celkem 30%.

2. Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu, ve které uvedl, že utrpěl v roce 2010 pracovní úraz, v důsledku kterého byl přibližně 6-8 měsíců práce neschopen. V té době byl léčen medikamentózně, jeho zdravotní stav se zhoršoval a na počátku roku 2011 se podrobil operaci výhřezu ploténky, který mu přerušil ovládání nervu a močového svěrače. Po operaci se učil chodit a rehabilitoval, byl v té době uznán invalidním pro invaliditu III. stupně. Invalidní důchod mu byl v únoru 2012 posléze snížen na výši odpovídající invaliditě II. stupně, jelikož po operaci a rehabilitaci došlo ke zlepšení zdravotního stavu. K dalšímu snížení invalidního důchodu u něj došlo v roce 2013 a v březnu 2018 mu byla invalidita oduznána. Žalobce tvrdí, že během těchto 5 posledních let, kdy byl uznán invalidním v I. stupni, se jeho zdravotní obtíže spíše zhoršovaly a tento stav trvá dodnes. Má každodenní bolesti, pravá noha je stále slabší a bolesti vystřelují takovou intenzitou, kdy je to provázáno únikem moči a musí neustále nosit náhradní oblečení.
3. Žalovaná po provedeném dokazování navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 1. 6. 2018 č. j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení Nový Jičín, žalobcem předloženými lékařskými zprávami, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 17. 10. 2018 a doplňujícím posudkem téže posudkové komise ze dne 7. 12. 2018 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce, vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že u žalobce, který pobíral invalidní důchod pro invaliditu I. stupně, byla provedena kontrolní lékařská prohlídka dne 29. 3. 2018. Lékař pověřený vypracováním posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení v Novém Jičíně učinil závěr, že žalobce již není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 20%. U žalobce se jedná o zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, pol. 1b, příl. k vyhl. č. 359/2009 Sb. Zánik invalidity stanovil tento lékař k datu 29. 3. 2018. Na základě tohoto posudku vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 17. 4. 2018, kterým žalobci invalidní důchod ode dne 12. 5. 2018 odňala. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal námitky, o kterých,

jak shora uvedeno, žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím, přičemž vycházela z posudku lékaře České správy sociálního zabezpečení ze dne 25. 5. 2018, který dospěl ke stejnému závěru o zániku invalidity u žalobce. Podle tohoto posudku se u žalobce jedná o zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, pol. 1b, přílohy k citované vyhlášce, dle které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti o 20% a s ohledem ke vlivu na schopnost využívat dosavadní vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti a schopnost rekvalifikace se toto hodnocení zvýšilo o 10% podle ust. § 3 odst. 2 téže vyhlášky, takže celkem činí pokles pracovní schopnosti 30%. Napadeným rozhodnutím, jak již bylo uvedeno shora, pak žalovaná námitky žalobce zamítla a potvrdila své rozhodnutí ze dne 17. 4. 2018.

6. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR – pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že při jeho vypracování vycházela ze zdravotní dokumentace praktické lékařky žalobce MUDr. J. a z jejího nálezu ze dne 3. 1. 2018, z nálezu neurologické ambulance MUDr. H. ze dne 22. 12. 2017 a 2. 3. 2018, z nálezu MUDr. D. ze dne 8. 2. 2016 a 8. 3. 2017, z nálezu neurologické ambulance – příjmové Nemocnice Nový Jičín MUDr. M. ze dne 30. 4. 2018, z nálezu MUDr. S. ze dne 23. 8. 2018 a z úplné spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení v Novém Jičíně. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce uvedla PK zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, pol. 1b, příl. k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které stanovila pokles pracovní schopnosti žalobce horní hranicí této položky, tj. 20% a s ohledem na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti či schopnost rekvalifikace toto hodnocení PK zvýšila o 10% na celkový pokles pracovní schopnosti ve výši 30% v souladu s § 3 odst. 2 citované vyhlášky. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stanovila PK chronický bolestivý páteřní syndrom, zejména v bederní oblasti bez kořenové symptomatologie, s lehkou dysfunkcí bederního úseku po operaci páteře v lumbosakrálním úseku, kdy se jedná o lehké funkční postižení páteře. Žalobce je neschopen práce fyzicky nadměrné a namáhavé, spojené se zvedáním a přenášením nadlimitních břemen, práce ve vynucených polohách a nepříznivých klimatických podmínkách. Zdravotní postižení u něj není takového stupně závažnosti a rozsahu, aby bylo hodnotitelné podle kapitoly XIII, odd. E, pol. 1c či pol. 1d, neboť nejsou naplněna kritéria uvedená u těchto položek. Dle opakovaných objektivních neurologických vyšetření je prokazatelné, že se u žalobce jedná nejvýše o lehké funkční postižení páteře, které neodpovídá invaliditě v žádném stupni. PK dodala, že od operace páteře uplynulo již 7 let a zdravotní stav žalobce se podstatně zlepšil, o čemž vypovídají opakovaná vyšetření neurologická. K námitkám žalobce pak PK v doplňujícím posudku ze dne 7. 12. 2018 uvedla, že není pravdivé tvrzení žalobce, že u něj nebylo provedeno vyšetření magnetickou rezonancí, neboť v neurologickém nálezu ze dne 22. 12. 2017 je rovněž uveden nález z vyšetření žalobce MR hrudní a lumbální páteře z května 2016, přičemž výsledek z tohoto vyšetření rovněž prokazuje lehké funkční postižení páteře bez kořenové zánikové symptomatologie. PK navíc dodala, že dne 17. 10. 2018 při svém jednání provedla vlastní objektivní vyšetření žalobce přísedící neuroložkou, které rovněž

potvrdilo opakované závěry neurologických vyšetření citovaných v posudku. Nebylo proto důvodu pro provedení nového vyšetření magnetickou rezonancí, neboť u žalobce není prokázáno objektivní zhoršení jeho zdravotního stavu. PK i v doplňujícím posudku učinila závěr, že ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí 1. 6. 2018 nebyl žalobce invalidní.

7. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 1. 6. 2018 nebyl invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně, a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 30% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR včetně doplňujícího posudku této PK, o jehož správnosti, úplnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. PK posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře - neurologa, tedy lékaře z oboru nemocí, která je uznávána jako dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. Její posudkový závěr je zcela shodný s posudkem podaným v řízení o námitkách žalobce a v podstatě i s posudkem posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Novém Jičíně, který však nevyužil možnosti zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti žalobce ve smyslu ust. § 3 odst. 2 vyhl. č. 359/2009 Sb. Při ústním jednání dne 8. 11. 2018 žalobce uvedl, že posudek vycházel z dostupné zdravotní dokumentace, a že netrpí žádným jiným onemocněním, než jak je uvedeno v diagnostickém souhrnu zdravotních omezení v posudku PK MPSV ČR. Na závěru posudku nemohou nic změnit žalobcem předložené lékařské nálezy, neboť některé z těchto nálezů PK výslovně v posudcích uvedla a hodnotila, přičemž veškeré tyto nálezy pouze dokumentují posudkově zjištěný zdravotní stav žalobce. Jelikož u žalobce k datu 1. 6. 2018 nešlo o invaliditu v žádném stupni, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím jeho námitky zamítla a zároveň potvrdila své rozhodnutí ze dne 17. 4. 2018, jímž žalobci invalidní důchod ode dne 12. 5. 2018 odňala.
8. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 žalobu zamítl, neboť není důvodná.
9. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s. ř. s. a ust. § 118d zák. č. 582/1991 Sb., v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je **možno** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 24. ledna 2019

JUDr. Petr Indráček
samosoudce